

Three main hydrogeological structures were delimited in the area according to ascertained geological and tectonic criteria:

a) The Bzovík depression area in the western part of the plateau. There besides deep and intermediate circulation of the ground water also a shallow water circulation system has been determined the only having nearer connection towards surficial waters. The area appears as hydrogeologically the most important due to largest representation of tuffite layers in the structure. Water yields of hydrogeological wells frequently are up to $30\text{--}50 \text{ l.s}^{-1}$ and rarely even more.

b) The partial Dačov Lom depression area, and

c) The Horné Strháre—Trenč graben structure area, both in the central and eastern part of the Krupinská planina plateau are from hydrogeological viewpoint less important. This is mainly due to the lesser representation of redeposited volcanoclastic rocks in these structures. Water-yields of single wells fluctuate here between 5 and 10 l.s^{-1} .

The Dačov Lom structure imposes a general change upon the overwhelming N—S inclination of piezometric ground water levels which here acquire a SW or SE trend.

The infiltration area of ground waters lies in the more northern Javorie Mts.

Preložil I. Varga

ZO ŽIVOTA SPOLOČNOSTI

O. Jendrejáková — M. Kochanová — J. Papšová — J. Michalík:
Biostratigrafické a litostratigrafické výskumy v strednotriasovom karbonátovom súvrství chočského príkrovu Horehronia (Bratislava 20. 3. 1980)

Referát sumarizuje prvé výsledky štúdia sekvencie strednotriasových karbonátov. Najstarším členom je rozsiahle teleso pelsónskej karbonátovej megabrekcie vzniknuté podmořským sklzom. Skladá sa z chaoticky usporiadaných blokov „gutensteinských“ vápencov a dolomitov sklznutých z extrémne plytkovodného prostredia do panvy pri náhlom poklese hladiny. Najvyššiu časť komplexu tvorí sivý dolomit vzniknutý kompaktou vytriedeného dolomitového piesku. Na rozmytom dolomite ležia doskovité čierne bitúmenové vápence s bohatou silicifikovanou plytkomorskou spodnoilýrskou faunou (foraminifery, konodonty, holotúrie, hubky, krinoidy, gastropódy, bivalvie, amonity, kelnatky, serpulidy, brachiopódy at.). Vo vyššej časti pribúda pelagických organizmov. Nadložné súvrstvie lavicovitých popolovosivých organodetritických vápencov nesie znaky prúdiaceho prostredia otvoreného neritika (zloženie a zachovanie fauny, šikmé a gradačné vrstvenia a i.). Najvyššie horizonty niektorých lavíc sú preniknuté systémami chodbičiek infaunálnych živočíchov (krustaceí?). Súvrstvie „reiflinských“ svetlosivých rohovcových vápencov obsahuje zakrpatenú mikrofaunu konodontov, foraminifer, rádiolárií a spikúl hubiek (na báze aj holotúrie a rybie zúbky), indikujúce vrchnoilýrsku až fasanskú hlbokovodnú sedimentáciu. Najvyššia časť súvrstvia v priamom podloží lunzských vrstiev má podľa mikrofauny foraminifer a konodontov longobardský až kordevolský vek.